

Bilag 3.2 – SUGEBYR – Gebyr

1. ÆNDRINGSLOG

Løbende ændringer vil fremgå af nedenstående tabel.

Beskrivelse af ændring	Dato for ændring
Filterændring Regel R_4_2 ændres fra maksimalt kr. 200 til kr. 236	15. januar 2024

2. BESKRIVELSE AF FORDRINGSTYPEN

Dette bilag vedrører Fordringshavers gebyrer (opkrævningsgebyrer) opkrævet i medfør af bekendtgørelse nr. 1587 af 7. december 2023 om gebyrer for ekspedition af Udbetaling Danmark opgaver i forbindelse med tilbagebetaling af stats- og studielån og opkrævningen af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt uddannelsesstøtte og godtgørelse efter en kilometersats (herefter ”bekendtgørelsen”).

De nævnte fordringer er omfattet af fordringstypen SUGEBYR og benævnes i det følgende ”gebyrer”.

Gebyrer omfattet af fordringstypen SUGEBYR er en relateret fordring til en hovedfordring.

Hvert gebyr udgør en selvstændig fordring. Flere gebyrer må derfor ikke lægges sammen til én fordring ved oversendelse til inddrivelse.

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (UFS) er fordringshaver til gebyrer omfattet af dette bilag. Udbetaling Danmark (UDK) træffer imidlertid afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens (UFS) krav om tilbagebetaling af de nævnte fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017 om statens uddannelsesstøtte (herefter ”SU-loven”) § 41, stk. 1.

3. DET RETLIGE GRUNDLAG

SU-loven og bekendtgørelsen udgør det retlige grundlag for fordringer af typen SUGEBYR.

3.1 SU-loven

Af SU-lovens § 38, fremgår:

”Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævning og tilbagebetaling af stats- og studielån og for meget udbetalt uddannelsesstøtte, der er givet efter denne lov eller tidligere lovgivning om uddannelsesstøtte”.

3.2 Bekendtgørelsen

Af bekendtgørelsens § 1, fremgår:

”For ekspedition af Udbetaling Danmarks opgaver i forbindelse med tilbagebetaling af stats- og studielån, jf. SU-lovens kapitel 8 og § 46 e, stk. 5, opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens kapitel 7 og § 46 f, stk. 4, og opkrævning af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse efter en kilometersats, jf. § 4 b i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og § 9 b i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., opkræves følgende gebyrer:

- 1) Opkrævning af ydelser i henhold til betalingsordninger pr. ordinær ydelse: 14 kr.*
- 2) Udsendelse af rykker ved for sen betaling: 91 kr.*
- 3) Opsigelse af lån og krav om tilbagebetaling: 236 kr.”*

Af bekendtgørelsens § 2, fremgår:

”Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2024 og har virkning for gebyrer, der opkræves den 1. januar 2024 eller senere.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 342 af 25. marts 2023 om gebyrer for ekspedition af Udbetaling Danmarks opgaver i forbindelse med tilbagebetaling af stats- og studielån og opkrævningen af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt uddannelsesstøtte og godtgørelse efter kilometersats ophæves.”

3.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige, med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er Restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1207 af 27. september 2023 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er relaterede fordringer. Fordringshaver skal således altid ved overdragelse af gebyrfordringen til inddrivelse relatere fordringen til en hovedfordring. Af *Guide til Ny Inddrivelsesløsning 3.1.0. Datakrav 2: Undtagelser* fremgår det, at Fordringshaver skal relatere et gebyr til én fordring, selvom gebyret vedrører flere fordringer. Fordringshaveren kan selv vælge, hvilken hovedfordring gebyret skal relateres til. Se hertil gældsinddrivelseslovens § 3 b.

4. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund, hvilket indebærer, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves til afbrydelse af forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer, med senere ændringer (herefter ”forældelsesloven”) gælder for fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

4.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdato.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

4.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for gebyrer, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog afsnit [4.43.4](#) om accessorisk forældelse.

Fordringer på gebyrer ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under fordringstypen SUGEBYR er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på et gebyr således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis eksempelvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

4.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4.4 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Af forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007) fremgår det, at udtrykket ”lignende ydelse” bl.a. omfatter gebyrer. Reglen i forældelseslovens § 23, stk. 2 omfatter blandt andet gebyrer, herunder rykkergebyrer, jf. s. 969 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 2012.

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse, herunder gebyrer, bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

5. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

5.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet må **ikke** udgøre mere end 236 kr.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter.

Eksempel:

En fordrings oprindelige beløb er 150 kr. Der er afdraget 50 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet, som skal angives i feltet ”beløb”, er 100 kr.

5.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige pålydende. Hovedstolen er fastsat ud fra lovbestemte satser for SUGEBYR.

Hvert gebyr udgør en selvstændig fordring, hvorfor flere gebyrer derfor ikke må lægges sammen til ét samlet beløb.

Feltet hovedstol udfyldes med en **maksimal** hovedstol på 236 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være større end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter.

Eksempel:

Et kravs oprindelige beløb er 150 kr. Der er afdraget 50 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet ”hovedstol”, er 150 kr.

5.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

5.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i fordringstypen, skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden SUGEBYR.

5.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som kan anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Feltet er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

5.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”).

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer. Fordringstypen har således ikke en periode.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** skal udfylde feltet fordringsperiode.

5.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringen anses for stiftet på det det tidspunkt, hvor Fordringshaver foretager den gebyrudløsende ekspedition til skyldner. Dette svarer til datoen for, hvornår gebyret bliver tilskrevet af Fordringshaver.

Feltet stiftelsesdato skal udfyldes med datoen for ekspeditionen.

5.7.1 Stiftelsesdato for gebyrer relateret til sammenlagte lån

Som stiftelsesdato for gebyrer relateret til lån, som bliver sammenlagt, fastslås det i SU-bekendtgørelsens § 63 a, stk. 1, 1. pkt., at:

”Restgæld, der ikke er opsagt til skadesløs betaling og vedrører studielån og slutlån, der i perioden fra den 1. januar 1991 til den 30. juni 2020 er optaget i flere uddannelsesperioder, jf. § 61, stk. 3 og 4, sammenlægges den 1. juli 2020.” [UFSTs fremhævning]

Gebyrer relateret til lånet kan ikke sammenlægges i hovedstolen på det sammenlagte studie- eller slutlån, men kan ligeledes ikke have en stiftelsesdato, der ligger forinden hovedfordringen er stiftet. Da SU-bekendtgørelsens § 63 a, stk. 3, fastslår stiftelsesdatoen ved sammenlægning, skal fordringshaver angive sammenlægningsdatoen som stiftelsesdatoen for samtlige relatere gebyrfordringer relateret til det sammenlagte studie- eller slutlån jf. SU-bekendtgørelsens § 63 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 63 a, stk. 3.

5.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen er tidspunktet, hvor Fordringshaver foretager den gebyrudløsende ekspedition til skyldner. Dette svarer til datoen for, hvornår gebyret bliver tilskrevet af Fordringshaver. Denne dato er sammenfaldende med stiftelsesdatoen. Ved sammenlagte lån registreres forfaldsdato som datoen for sammenlægning af lånet.

Feltet forfaldsdato udfyldes med stiftelsesdatoen.

5.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå fordringen anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Sidste rettidige betalingsdato vil som udgangspunkt være den konkrete betalingsfrist, der fremgår af rykker- eller opsigelsesskrivelsen.

5.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr., AKR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet identifikation af skyldner skal udfyldes med CPR-nr.

Fordringshaver registrerer én hæfter pr. fordring.

5.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, da datoen oversendes til Gældsstyrelsen. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit [5.84.8](#) om forfaldsdatoen.

Forældelsesdatoen beregnes som 3 år fra forfaldsdatoen, medmindre der i opkrævningen er sket forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. I disse tilfælde skal Fordringshaver selv beregne og indsætte den nye forældelsesdato.

Feltet forældelse skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis eksempelvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

5.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

6. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan lukkes ind og dermed modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. NyMF vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for SUGEBYR (Gebyrer)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 7 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 236 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_10_9	Relateredes Stiftelsesdato skal tidligst ligge samtidigt med hovedfordrings Stiftelsesdato	Fordringen sendes i høring